

[Einer Jensen.]

Arbejdsløsheden fortsættes, i den kommende Sommer. Loven er altsaa i sig selv midlertidig, idet den ophører, naar Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. er vedtaget og træder ud i Livet, som paatænkt, den 1. Oktober 1930.

Ifølge Lovforslaget omdlertidig Hjælp kan der ydes arbejdsløse Arbejdsløsheds-kassemedlemmer en Hjælp, der i Størrelse og Dagetal svarer til den Arbejdsløsheds-hjælp, de vedtægtsmæssigt har oppebaaret. Hjælpen udbetales af Kommunerne, og Reglerne for Udbetaling fastsættes af Kommunalbestyrelsen, i København af Magistraten, men Udbetalingen kan overlades Hjælpekassen.

Det foreslaas, at Udgifterne til Understøttelser afholdes med $\frac{2}{3}$ af Arbejdsløshedsfonden og den ene Trediedel af Kommunerne. Denne Lov tilsigter altsaa først at hjælpe de arbejdsløse og dernæst at hjælpe Kommunerne i den meget svære Opgave, man har væltet over paa dem, nemlig Forsøgelsen af de arbejdsløse.

Udgifterne er beregnet til 5 Mill. Kr., hvoraf Arbejdsløshedsfonden skal bære 3,3 Millioner, Kommunerne 1,7. Det er beregnet, at Arbejdsløsheden i den Tid, Loven vil komme til at virke, vil blive væsentlig mindre end sidste Aar, og Udgifterne er derfor ogsaa anslaaet til at blive væsentlig mindre.

Jeg tror, man har Lov til at regne hermed, heldigvis har der jo vist sig en Bedring i Arbejdsløshedssituationen, og dertil kommer, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder har foreslaaet meget store Beløb til Vejarbejder, Beløb, der, hvis Rigsdagen, meget snart gennemfører den Lov, kan benyttes allerede i indeværende Vinter. Jeg skal derfor meget henstille, at Lovforslaget om Tilvejebringelse af Midler til Gennemførelse af ekstraordinære Vejarbejder snarest muligt maa blive vedtaget, saa vil Spørgsmaalet om Understøttelse falde bort for de mange, mange Tusinder, hvem der derigennem skaffes Arbejde. Til dem, der ikke kan faa Arbejde, tilsigter altsaa det her foreliggende Lovforslag at yde en midlertidig Hjælp, for at de ikke skal havne paa Fattigvæsenet.

Med disse Bemærkninger skal jeg ogsaa anbefale dette Lovforslag.

Krag: Jeg skal først gøre et Par Bemærkninger om Lovforslaget om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, der i Gaar blev lagt paa Tingets Bord. Dette Lov-

forslag, som antagelig tilsigter at tilvejebringe en Støtte til saadanne Personer, som har opbrugt deres vedtægtsmæssige Hjælp, paa anden Maade end, som det hidtil er sket, gennem Hjælpekasserne, synes det mig rimeligt at optage til Overvejelse i Forbindelse med det Spørgsmaal angaaende Hjælpekasserne, som jeg under Behandlingen af et Forslag, der tidligere har været fremme her i dette høje Ting i Dag, har tilladt mig at fremføre; thi den Undersøgelse, som jeg har nævnt under denne Behandling som ønskelig, vil jo ogsaa kunne faa Indflydelse paa Bedømmelsen af de Forhold, som Lovforslaget her angaar.

Ved den Form, man har givet det, kommer man jo ikke Uligheden i Behandlingen af arbejdsløse, som har opbrugt al vedtægtsmæssig Hjælp, til Livs, en Ulighed, som man gentagende her har beklaget sig over, naar Talen har været om Hjælpekasseunderstøttelse til arbejdsløse, idet der i somme Kommuner ydes rigeligt, i andre mindre rigeligt. Dette har man været utilfreds med, hvad jeg i og for sig meget vel forstaar, men denne Utilfredsheds Kilde ophæves ikke med dette Lovforslag, som stiller Kommunerne frit, om de vil følge den Anvisning, her er givet, eller om de ikke vil det.

Men, som sagt, Afgørelsen af det Spørgsmaal, som her er rejst gennem dette Forslag, er det naturligt at udsætte, indtil man faar foretaget den Undersøgelse i Tilknytning til Stigningen i Hjælpekasseudgifterne, som jeg under Behandlingen af Lovforslaget om Statstilskud til Hjælpekasser tillod mig at udtale Ønske om.

Jeg skal saa omtale det Lovforslag, som er Hovedsagen under denne Behandling, Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. Jeg vil straks sige derom, at ved min Gennemlæsning af dette Forslag har jeg hele Tiden stødt paa Fodspor, som viser mig, at der har været fremmede Gæster i Bedene, og jeg beklager i og for sig, at den højtærede Socialminister har følt sig foranlediget til at træde i disse Fodspor paa den Maade, som Tilfældet har været.

Som jeg har bemærket her paa et tidligere Tidspunkt i Dag, er det, hvad jeg heller ikke tvivler om, den højtærede Socialminister forstaar, overordentlig vanskeligt at tage Stilling til et saa omfattende Forslag som det her foreliggende og i det hele taget behandle hele den Række af sociale Forslag, som den højtærede Minister daglig forøger her i dette høje Ting, saa